

ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนิสิตจีนวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา*

THE RELATIONSHIP BETWEEN SATISFACTION AND STUDENT ACHIEVEMENT OF CHINESE STUDENTS OF INTERNATIONAL COLLEGE BURAPHA UNIVERSITY

Zhou Xiaoyan**

คุณวุฒิ คนฉลาด***

ลธิธิพร นียมศรีสมศักดิ์****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีนวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ ช่วงชั้นปี และสาขาวิชา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตจีนที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพาช่วงชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 202 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 53 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีทดสอบผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ผลการวิจัย พบว่า 1) ความพึงพอใจของนิสิตจีนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก 2) ผลสัมฤทธิ์

* วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

** นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

*** รองศาสตราจารย์ ดร. ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ที่ปรึกษาหลัก

**** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ที่ปรึกษาร่วม

ทางการเรียนของนิสิตจีน โดยรวมอยู่ในระดับดี 3) ความพึงพอใจของนิสิตจีนจำแนกตามเพศและช่วงชั้นปี โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำแนกตามสาขาวิชา โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน จำแนกตามเพศ ช่วงชั้นปีและสาขาวิชาโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5) ความพึงพอใจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีนมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

คำสำคัญ : ความสัมพันธ์/ ความพึงพอใจ/ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน/ นักศึกษาจีน/
วิทยาลัยนานาชาติ/ มหาวิทยาลัยบูรพา

ABSTRACT

The purposes of this research were to determine and compare the relationship between satisfaction and achievements of Chinese students attending the International College of Burapha University, in terms of genders, year of study, and majors. The sample consisted of 202 people who ranged from year 2 to year 4 Chinese students. The research instrument was a set of 53 item five-rating scale questionnaire. The statistical devices used for data analysis were mean, standard deviation, t-test, One Way-ANOVA, least significant difference test (LSD) and the correlation coefficient. The results revealed as follows: 1) The satisfaction of Chinese students was rated at a moderate level. However, the building utilization and the environment were satisfied at high level. 2) The achievements of Chinese students as a whole were at a good level. 3) The comparison of satisfaction of Chinese students classified by gender and year of study as a whole was not statistically significantly different, while that classified by major as a whole was statistically different at .05 level of significance. 4) The comparison of achievements of Chinese students classified by gender and majors as a whole was statistically different at .05 level of significance, while that classified by year of study was not statistically significant. 5) The relationship between satisfaction and achievements of Chinese students turn out to be significantly correlated at a moderate level.

KEYWORDS : Relationship/ Satisfaction/ Achievement/ Chinese Students/
International College/ Burapha University

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกในยุคปัจจุบันเป็นโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา และเทคโนโลยี โลกที่เคยกว้างใหญ่กลับเล็กลง ดินแดนแต่ละประเทศที่อยู่ห่างไกลกันสามารถติดต่อกันได้ภายในเวลาเสี้ยววินาทีที่ประจักษ์เป็นหมู่บ้าน (Global Village) ทบทวนสถานะของประเทศต่างๆ ในด้านสังคม เศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการ

บริหารจัดการประเทศ ซึ่งแสดงว่าประเทศต่าง ๆ มีโอกาสปรับตัวและได้รับประโยชน์จากกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก สำหรับประเทศไทยได้รับผลกระทบอย่างมากและอย่างแรงที่ต้องเตรียมคนสู่ประชาคมอาเซียน ภายใต้ประเด็นการร่วมมือทางด้านวิชาการและการพัฒนาซึ่งจะช่วยสนับสนุนกระบวนการร่วมมือของอาเซียน แผนการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ประกอบด้วย การจัดการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ เพื่อให้ประชากรอาเซียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงภายในปี พ.ศ. 2558 อันนำไปสู่การจัดการไม่รู้หนังสือในภูมิภาค (สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ, 2550)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมของอาเซียน การศึกษานั้นจัดอยู่ในประชาคมสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งจะมียุทธศาสตร์สำคัญที่จะส่งเสริมให้ประชาคมด้านอื่น ๆ มีความเข้มแข็ง เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาในทุก ๆ ด้านจึงต้องการให้ความสนใจในการพัฒนาการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและพัฒนาบุคลากรในอาเซียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการกล่าวว่า ประเทศไทยเป็นผู้นำในการก่อตั้งสมาคมอาเซียน มีศักยภาพในการเป็นแกนนำในการสร้างประชาคมอาเซียนให้เข้มแข็ง ภายใต้ยุทธศาสตร์วิสัยทัศน์เดียว เอกลักษณะเดียว และประชาคมเดียว เพื่อความเจริญมั่นคงของประชากร ทักษะการ และเศรษฐกิจ ประเทศไทยในการเตรียมความพร้อมของการศึกษาไทยมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้ 1) การสร้างประชาคมอาเซียนด้วยการศึกษา 2) ขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนด้วยการศึกษา ดังนั้น จำเป็นมีรูปแบบการจัดการศึกษาใหม่ให้สอดคล้องกับแผนการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ บทความต่าง ๆ พบว่า รูปแบบการจัดการศึกษาในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มอาเซียน มีรูปแบบจัดการศึกษาเพื่อความเป็นสากลที่ประสบความสำเร็จในการที่จะสร้างคนให้มีคุณภาพและมีความเป็นนานาชาติมากยิ่งขึ้น

การจัดการศึกษานานาชาติเป็นการศึกษาที่มุ่งให้ความรู้แก่ผู้เรียนทุกระดับ ให้เข้าใจเกี่ยวกับการเป็นสากล ในด้านภาษา วัฒนธรรมและเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสาร ทำให้มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล ทำให้ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันเรียนรู้ซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล สมัย พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาที่จะสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544, หน้า 142)

การศึกษาความพึงพอใจของนิสิตเป็นแนวทางหนึ่งที่ประเมินคุณภาพบริการการเรียนการสอน และสามารถยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาขึ้น นิสิตเป็นผู้รับประโยชน์โดยตรงจากการบริการ การจัดการศึกษาเหมือนกับการค้าขาย นิสิตเป็นลูกค้าของเรา ไม่มีนิสิต สถาบันการศึกษาก็ไม่สามารถอยู่ได้ นิสิตไม่พอใจกับการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษานั้นมีผลกระทบต่อ การสร้างสรรค์และพัฒนาอุดมศึกษา (Zhao, 2011, หน้า 4) จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเราสามารถมองเห็นความรู้ความสามารถของคนใดคนหนึ่ง และปัจจัยที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นิสิตดีหรือไม่ดีนั้น มีความสัมพันธ์กับพรสวรรค์ ปัญญา อารมณ์ของบุคคล ความยากง่ายของตำรา สภาพแวดล้อมของการจัดการศึกษาและวิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอน นอกจากนี้ จุดมุ่งหมายของ การศึกษาและความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อสถาบันการศึกษาก็เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นสร้างความพึงพอใจของนิสิตจะเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร สถาบันการศึกษาและอาจารย์ผู้สอน และต้องให้ความสนใจอย่างสูงด้วย

มหาวิทยาลัยบูรพาได้ตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการศึกษานานาชาติเพื่อเตรียมเยาวชนรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 ดังนั้น สภามหาวิทยาลัยจึงได้อนุมัติให้จัดตั้งวิทยาลัยนานาชาติขึ้นเป็นส่วนงานเมื่อวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2546 เพื่อทำหน้าที่จัดการศึกษาหลักสูตรต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ ในระดับปริญญาตรี โดยเน้นความเป็นสากล วิทยาลัยนานาชาติเริ่มเปิดรับรุ่นแรกเมื่อปี พ.ศ. 2547 แต่ในกระบวนการพัฒนาของวิทยาลัยนานาชาตินี้ก็ประสบปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ทั้งด้านการบริหารงานและด้านการจัดหลักสูตรนานาชาติ จากการสัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร. เรณา พงษ์เรืองพันธ์ ซึ่งปัจจุบันนี้ดำรงตำแหน่งคณบดีของวิทยาลัยนานาชาติมาพบปัญหาและอุปสรรคที่ได้ประสบในการบริหารงานมีดังนี้ 1) หอพักนิสิตต่างชาติ วิทยาลัยไม่สามารถสนองความต้องการของผู้ปกครองและนิสิตต่างชาติที่ต้องการให้บุตรหลานพักในหอพักของมหาวิทยาลัยได้ทุกคน เพราะหอพักมีจำนวนจำกัด และจัดให้นิสิตไทยเป็นอันดับแรก ทำให้มีนิสิตส่วนหนึ่งไม่สมัครเข้าเรียนที่วิทยาลัยนานาชาติ 2) มีข้อจำกัดในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ เนื่องจากยังไม่มีหอพักนานาชาติ และอาจารย์ยังไม่สามารถสร้างวัฒนธรรมของ Learning Community เหมือน Harvard University, Oxford University, Cambridge University ได้ 3) การคัดสรรอาจารย์ที่ดี และเก่ง นั้นหายากมากโดยเฉพาะอาจารย์ต่างชาติ 4) การบริหารจัดการส่วนใหญ่เป็นระบบเดียวกันทั้งมหาวิทยาลัย (One size fit All) ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในระบบราชการ ทำให้ขาดความคล่องตัว ล้าช้า และบางอย่างดำเนินการไม่ได้ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการบริหารจัดการในเชิงวิชาการที่ต้องแข่งขันกับระดับสากล จากการสัมภาษณ์นิสิตจีนบางส่วน ด้านปัญหาและอุปสรรคนั้น ผู้วิจัยได้สรุปดังนี้ 1) เนื่องจากระบบการศึกษาไทยกับจีนแตกต่างกัน ทั้งค่านิยมและวิธีการเรียนของนิสิตก็แตกต่างกันจากไทย จึงทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัวเข้ากับวิธีการสอนของอาจารย์ไทย 2) จำนวนอาจารย์มีน้อยและอาจารย์บางท่านมีภาระงาน จึงทำให้เวลาสอนน้อย และบางท่านไม่มีความอดทนในการสอนไม่รับผิดชอบ 3) การวัดผลและประเมินผลมองข้างเดียว ไม่รอบด้าน

จากปัญหาต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาผู้วิจัยเห็นคุณค่าของการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา ต้องยกระดับการจัดการศึกษานานาชาติที่เหมาะสมกับความต้องการของนิสิตจีน ที่มีผลต่อความพึงพอใจในการจัดการศึกษาแบบนานาชาติ เพื่อที่จะได้สนองความต้องการและการเสริมแรงจูงใจในการเรียนของนิสิตสูงขึ้น ตลอดจนเป็นแนวทางการพัฒนาการบริหารงานทุก ๆ ด้าน และยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษาที่ยั่งยืนให้สามารถแข่งขันกับอุดมศึกษาในประเทศต่าง ๆ ได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนิสิตจีนวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ ช่วงชั้นปี และสาขาวิชา
3. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา

คำถามในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา คำถามในการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. ความพึงพอใจของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับใด
2. ความพึงพอใจของนิสิตจีนวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ ช่วงชั้นปี และสาขาวิชา แตกต่างกัน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ ช่วงชั้นปี และสาขาวิชา อยู่ในระดับใด
4. ความพึงพอใจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความสัมพันธ์หรือไม่

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความพึงพอใจของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศมีความแตกต่างกัน
2. ความพึงพอใจของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามช่วงชั้นปี มีความแตกต่างกัน
3. ความพึงพอใจของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามสาขาวิชา มีความแตกต่างกัน
4. ความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีนในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้อาจเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารในวิทยาลัยนานาชาติได้เข้าใจระดับความพึงพอใจ และความต้องการของนิสิตจีนแล้วพัฒนาองค์การและใช้ปรับปรุงการจัดการศึกษาของวิทยาลัยนานาชาติ และปรับปรุงวิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนที่สอนทุกสาขาวิชาให้เหมาะสมกับความต้องการของนิสิตจีนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการจัดการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความพึงพอใจของนิสิตจีนวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพาใน 6 ด้านดังนี้ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ 4) ด้านการวัดผลและประเมินผล 5) ด้านกิจกรรมนิสิต 6) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนิสิตจีนที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยนานาชาติ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ปีการศึกษา 2553 มี 5 สาขาวิชา จำนวน 202 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย
 - 3.1 ความพึงพอใจของนิสิตจีนใน 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียน

การสอน 3) ด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ 4) ด้านการวัดผลและประเมินผล 5) ด้านกิจกรรมนิตินิต
6) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม

3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีนได้แก่ เกรดเฉลี่ย (GPA)

3.3 สถานภาพส่วนบุคคล 3 เรื่อง คือ เพศ ช่วงชั้นปี และสาขาวิชา

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ แบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอนที่ 1 การหาคุณภาพเครื่องมือ นำไปหาความเที่ยงตรง โดยเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่านพิจารณา เพื่อให้ข้อเสนอแนะ แก้ไข ปรับปรุง และนำไปทดลองใช้กับนิสิตจีนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อนำไปหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น ปรากฏว่า แบบสอบถามตอนที่ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาจีน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .21-79 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 ขั้นตอนที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยแจกไปรวมทั้งสิ้น 250 ฉบับ ได้รับคืนและเป็นฉบับที่สมบูรณ์จำนวน 201 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.5 แล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์ตามความมุ่งหมายและทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยสถิติ หาค่าหาค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติทดสอบสมมติฐาน ด้วยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ทดสอบผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านอาคารสถานที่และ สิ่งแวดล้อม ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ ด้านหลักสูตร ด้านการวัดผล และประเมินผลด้านกิจกรรมนิตินิต

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ ช่วงชั้นปี และสาขาวิชา

2.1 เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่านิสิตจีนเพศชายมีความพึงพอใจโดยรวมและรายข้ออยู่ใน ระดับปานกลาง และความพึงพอใจของนิสิตจีนวิทยาลัยนานาชาติโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 เมื่อจำแนกตามช่วงชั้นปี ความพึงพอใจโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ความพึงพอใจของนิสิตจีนวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา ช่วงชั้นปีแตกต่างกัน โดยรวมและ รายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 เมื่อจำแนกตามสาขาวิชา พบว่า นิสิตจีนที่เรียนสาขาวิชาการตลาดมีความพึงพอใจ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ความพึงพอใจของนิสิตจีนวิทยาลัยนานาชาติ จำแนกตาม สาขาวิชาแตกต่างกันโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อ พิจารณารายด้านและเปรียบเทียบรายคู่พบว่า มีความพึงพอใจ 6 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านหลักสูตร จำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายคู่ พบว่าความพึงพอใจของนิสิตจีนที่เรียนสาขาวิชาการจัดการและทักษะการติดต่อสื่อสารเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีความพึงพอใจมากกว่านิสิตจีนที่เรียนสาขาวิชาสาขาวิชาโลจิสติกส์ และการจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามสาขาวิชา ความพึงพอใจของนิสิตจีนที่เรียนสาขาวิชาการจัดการและทักษะการติดต่อสื่อสารเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีความพึงพอใจมากกว่านิสิตจีนที่เรียนวิชาโลจิสติกส์ และการจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นิสิตจีนที่เรียนสาขาวิชาการตลาดมีความพึงพอใจมากกว่าการจัดการโลจิสติกส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ จำแนกตามสาขาวิชา ความพึงพอใจของนิสิตจีนที่เรียนสาขาวิชาการจัดการและการตลาดมีความพึงพอใจมากกว่านักศึกษาจีนที่เรียนสาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรม และการจัดการโลจิสติกส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามสาขาวิชา ความพึงพอใจของนิสิตจีนที่เรียนสาขาวิชาการตลาดการจัดการและทักษะการติดต่อสื่อสารเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีความพึงพอใจมากกว่านิสิตจีนที่เรียนสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และการจัดการการท่องเที่ยว และการโรงแรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ด้านกิจกรรมนิสิตจำแนกตามสาขาวิชา ความพึงพอใจของนิสิตจีนที่เรียนสาขาวิชาการตลาดการจัดการและทักษะการติดต่อสื่อสารเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีความพึงพอใจมากกว่านิสิตจีนที่เรียนสาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรมและการจัดการโลจิสติกส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม จำแนกตามสาขาวิชาความพึงพอใจของนิสิตจีนที่เรียนสาขาวิชาการจัดการและการตลาดมีความพึงพอใจมากกว่านิสิตที่เรียนวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรม และการจัดการโลจิสติกส์ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นิสิตจีนที่เรียนสาขาวิชาทักษะการติดต่อสื่อสารเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีความพึงพอใจมากกว่าการจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมอยู่ในระดับดี

4. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ ช่วงชั้นปี และสาขาวิชา

4.1 เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ.05 เพศหญิงสูงกว่าเพศชาย

4.2 เมื่อจำแนกตามช่วงชั้นปี พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามช่วงชั้นปี โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปี 4 สูงกว่า ปี 3 และ ปี 3 สูงกว่าปี 2

4.3 เมื่อจำแนกตามสาขาวิชา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามสาขาวิชาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อจับเป็น รายคู่ นิสิตที่เรียนสาขาวิชาการตลาดกับทักษะการติดต่อสื่อสารเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การจัดการ กับทักษะการติดต่อสื่อสารเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การจัดการโลจิสติกส์กับทักษะการติดต่อสื่อสาร เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรมกับทักษะการติดต่อสื่อสาร เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตจีนที่เรียนสาขา วิชาทักษะการติดต่อสื่อสารเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าสาขาวิชา การตลาด การจัดการ การจัดการโลจิสติกส์ การจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรม

5. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจในแต่ละด้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน วิทยาลัย นานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ซึ่งเป็นด้านการจัดการเรียน การสอน ระดับปานกลาง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ ด้านการวัดผล และประเมินผล และด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ระดับน้อย 1 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมนิสิต

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นที่สำคัญจากการค้นพบในการ ศึกษาค้นคว้า ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา โดย รวมและรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านอาคาร สถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ ด้านหลักสูตร ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านกิจกรรมนิสิต ทั้งนี้อาจเนื่องจากความพึงพอใจเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับอารมณ์ ความรู้สึก และเจตคติของบุคคล อันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจ ซึ่งปรากฏออกมาทาง พฤติกรรมและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่างๆ ของบุคคล ดังนั้น บุคคลที่มีแรงจูงใจ เจตคติที่แตกต่างกัน จึงมีความพึงพอใจแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จำนงค์ ตรีนิมิตร (2553) พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับการให้บริการของสำนักส่งเสริมวิชาการ สถาบัน ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และงานวิจัยของ พุฒิพงศ์ จันทร์อำไพ (2548) พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการบริหารงาน ของโรงเรียนวัฒนพคุณบริหารธุรกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับงานวิจัยของ กรรณิกา หลีกกุล (2544) นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความ พึงพอใจต่อการให้บริการของสำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมอยู่ในระดับเก่ง ทั้งนี้อาจเนื่องจากอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถการเรียนการสอนที่ดี และวิธีการสอนเหมาะสมกับความสามารถรับรู้ของนักศึกษา วสันต์ ธานินทร์ธราธาร (2542, หน้า 46) ได้สรุปว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงผลสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการเรียนซึ่งมีส่วนเชื่อมโยงและ คล้ายคลึงกับการเรียนรู้ (Learning) เนื่องจากการเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการ ตอบสนองที่เกิดขึ้นอันสืบเนื่องมาจากประสบการณ์ของบุคคล

3. การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ ช่วงชั้นปี และสาขาวิชา

3.1 ความพึงพอใจของนิสิตจีนวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ โดยรวมและแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมเกียรติ วิเชียรวิลาวัณย์ (2550) ที่พบว่า นิสิตวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจ ด้านอาคารสถานที่ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านเจ้าหน้าที่และบุคลากร ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ กันสิงห์ (2544) ที่ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในการใช้บริการงานวิชาการ พบว่า นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจาก นิสิตจีน ทั้งชายและหญิงต้องเรียน และใช้ชีวิตในวิทยาลัย ทำกิจกรรมที่เหมือนๆ กัน นอกจากนี้ อาจารย์ผู้สอน และสิทธิ์ของนิสิตต่างชาติเสมอภาค จึงทำให้ความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

3.2 ความพึงพอใจของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามช่วงชั้นปี โดยรวมและแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมเกียรติ วิเชียรวิลาวัณย์ (2550) ที่พบว่า นิสิตวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่ศึกษาในชั้นปีศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจ ด้านอาคารสถานที่ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านเจ้าหน้าที่และบุคลากร ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเกิดจาก นิสิตจีนในแต่ละช่วงชั้นปีได้รับประโยชน์และปัญหาจากหน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอน และกิจกรรมต่างๆ ในวิทยาลัยเหมือนกัน และวิชาเรียนของวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา เปิดให้นิสิตเลือกเรียนอย่างอิสระ ทำให้การแยกช่วงชั้นปีไม่ค่อยชัดเจน นิสิตอาจเรียนรวมกันในบางวิชาได้

3.3 ความพึงพอใจของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามสาขาวิชา โดยรวมและแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องจากแต่ละสาขาวิชา มีลักษณะการการบริหารที่ไม่เหมือนกัน ในบางกรณี ความต้องการของ นิสิตไม่สอดคล้องกับความต้องการของอาจารย์ จึงทำให้เกิดความพึงพอใจที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมเกียรติ วิเชียรวิลาวัณย์ (2550) ที่พบว่า นิสิตวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีที่สังกัด คณะวิชาแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจ ด้านอาคารสถานที่ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านเจ้าหน้าที่และบุคลากร มีความแตกต่างกันยังเหมือนกับงานวิจัยของ วราพรรณ ดอนหัวล้อ (2552) ที่พบว่า นิสิตที่มีคณะต่างกันมีความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการของสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศที่แตกต่างกัน

4. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ ช่วงชั้นปี และสาขาวิชา

4.1 เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา เพศหญิงอยู่ในระดับดี เพศชายอยู่ในระดับปานกลาง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องจาก นิสิตหญิงมีความตั้งใจเรียน มีความอดทนในกระบวนการเรียน และขยันหมั่นเพียร ในขณะที่นิสิตชายคงไม่ได้ทุ่มเทเวลาให้กับการเรียนเท่ากับนักศึกษาหญิง และขาดเรียนบ่อยครั้ง จึงได้ผลอย่างนี้

4.2 เมื่อจำแนกตามช่วงชั้นปีพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมอยู่ในระดับดี การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามช่วงชั้นปี โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องจากอาจารย์ที่สอนแต่ละวิชาเหมือนกันเพราะฉะนั้นวิธีการสอนและวิธีการประเมินผล ไม่ได้เกิดเปลี่ยนแปลงเท่าไร จึงทำให้ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละช่วงชั้นปี ไม่ต่างกัน

4.3 เมื่อจำแนกตามสาขาวิชา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามสาขาวิชาโดยรวมอยู่ในระดับดี การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามสาขาวิชา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องจากนิสิตมีความสนใจการเรียนของแต่ละสาขาวิชาเหมือนกัน แม้แต่วิชาที่เปิดสอนของแต่ละสาขาวิชาต่างกัน แต่วิธีการสอนและวิธีการวัดผลและประเมินผล คงคล้ายกัน จึงเกิดผลเท่ากัน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียนสาขาวิชาการตลาดกับทักษะ การติดต่อสื่อสารเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านิสิตจีนที่เรียน สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ การจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรม การจัดการและการตลาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.5 ทั้งนี้ อาจเนื่องจากตลาดแรงงานของสังคมจีนต้องการ บุคลากรที่สำเร็จการศึกษาในวิชาเหล่านี้ แล้วนิสิตมีสิทธิ์ที่เลือกเรียนสาขาวิชาที่มีอนาคตที่ดูงามได้

5. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา

ความพึงพอใจในแต่ละด้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ซึ่งเป็นด้านการจัดการเรียน การสอน ทั้งนี้ อาจเนื่องจาก การจัดการเรียนการสอนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยตรง และ เจตคติของนิสิตที่มีต่อการเรียนเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ อติศักดิ์ พงษ์กุลผลศักดิ์, ไพบุลย์ เกียรติโกมล และปิยะมาศ เจริญพันธุ์วงศ์ (2544) พบว่า เจตคติที่มีต่อการเรียนมีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ซึ่งพบว่า ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนพยายามทำความเข้าใจกับผู้เรียน ส่งเสริมความต้องการและ ความสนใจช่วยให้ผู้เรียนเรียนดีขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา ระดับปานกลางมี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ อาจเนื่องจากนิสิตจีนไม่ได้ให้ความสนใจด้านหลักสูตรมาก ซึ่งหลักสูตรเป็นมวลประสบการณ์ ทั้งหมดที่จัดให้กับผู้เรียน ซึ่งหลักสูตรมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ จุดมุ่งหมาย ขอบข่ายเนื้อหา และความสัมพันธ์กับเวลา โดยรูปแบบหลักสูตรระดับห้องเรียนด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ ในการจัดการศึกษาแบบหลักสูตรนานาชาติ จำเป็นต้องเน้นภาษาต่างประเทศเป็นหลัก และภาษา

ต่างประเทศ ถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดของการจัดการศึกษานานาชาติ ทั้งนี้เนื่องจาก การใช้ภาษาต่างประเทศของอาจารย์ผู้สอนและนิสิตจีนสามารถใช้ภาษาอังกฤษมาสื่อสารได้ แต่ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตจีนยังไม่เพียงพอ จำเป็นต้องพัฒนาไปตามมาตรฐานของวิทยาลัยกำหนดไว้ ด้านการวัดผลและประเมินผลทั้งนี้อาจเนื่องจากการวัดผลและประเมินผลเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นกระบวนการขั้นสุดท้ายของการเรียนการสอน เพื่อต้องการทราบว่าภารกิจกรรมการเรียนการสอนพัฒนาขีดความสามารถของนักเรียนให้สูงขึ้นและบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมากน้อยเพียงใด และเพื่อทราบปัญหาการใช้หลักสูตรที่ต้องนำไปปรับปรุงแก้ไข ครูและผู้บริหารสถานศึกษาต้องเข้าใจระเบียบว่าด้วยการวัดผลประเมินผลอย่างแจ่มชัด จัดหาเอกสารหลักฐานการวัดผลและประเมินผลให้ครบถ้วนเพียงพอ และเก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัย ดำเนินการให้มีเครื่องมือวัดผลและควบคุมการวัดผลโดยยึดระเบียบอย่างเคร่งครัด ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ซาเวจ (Savage, 1991, pp. 57-58 cited in David, 1985) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมทางการเรียนมีผลกระทบโดยตรงและมีผลสนับสนุนช่วยเหลือผู้เรียน ผลกระทบโดยตรงสภาพแวดล้อม มีผลกระทบโดยตรงต่อการกระทำกิจกรรมของผู้เรียน การจัดเฟอร์นิเจอร์และเครื่องมือบางอย่างอาจเหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มใหญ่แต่ไม่เหมาะกับกลุ่มเล็ก ผลกระทบด้านสนับสนุนผู้เรียน ส่งผลในด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนคือช่วยทำให้เกิดการตื่นตัวในการเรียนและสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีที่สอดคล้องตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล และลักษณะของกิจกรรมซึ่งในการวิจัยครั้งนี้นิสิตจีนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจาก วิทยาลัยมีห้องเรียนและสถานที่จัดการศึกษาอย่างงดงามและสบาย ทำให้นิสิตเคยชินกับสภาพแวดล้อมที่ตลอดจนไม่ได้สังเกตเห็น จึงมีความสัมพันธ์ปานกลางกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านกิจกรรมนิสิต อยู่ในระดับน้อย นิสิตจีนไม่ค่อยได้โอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเช่นกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านกีฬาและสุขภาพ และกิจกรรมการช่วยเหลือด้านการเรียน เป็นต้น ทำให้ด้านกิจกรรมนิสิตมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ด้านหลักสูตร ควรให้นิสิตเป็นไปตามความคาดหวังของหลักสูตร และชี้แจงหลักสูตรที่เปิดสอนให้นิสิตได้เข้าใจ ระบุแนวทางวิชาการในการจัดการเรียนการสอน กิจกรรม การวัดผลและประเมินผล ช่วยให้นิสิตจีนเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อยกระดับความพึงพอใจของนิสิตจีน และมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประชาสัมพันธ์และอธิบายหลักสูตรให้นิสิตจีนเข้าใจ และทั่วถึง หลักสูตรที่เปิดสอนในวิทยาลัยเป็นหลักสูตรที่ดีแต่นิสิตจีนคงเข้าใจผิดไปจำเป็นต้องอธิบายให้เข้าใจถึงรายละเอียดด้วย

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรจะมีเอกสารและตำราที่เหมาะสมในทุกรายวิชา เนื้อหาของรายวิชาที่สอนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ จัดหน้าที่การสอนให้อาจารย์ทุกท่านตามสาขาวิชาเอกที่อาจารย์สำเร็จการศึกษามา และเปิดโอกาสให้นิสิตจีนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.3 ด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ อาจเนื่องจากสำเนียงภาษาอังกฤษของคนไทยกับคนจีนแตกต่างกัน และนิสิตจีนบางคนมีพื้นฐานภาษาอังกฤษอ่อน จึงทำให้นิสิตจีนอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง และไม่สามารถพูดโต้ตอบได้ รายงานเป็นภาษาอังกฤษไม่ค่อยได้ ควรจะให้นิสิตจีนไปเรียนกับอาจารย์ชาวฝรั่งมากขึ้น จะได้พัฒนาการใช้ภาษาต่างประเทศของนิสิตจีน

1.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล ควรเลือกวิธีการวัดผลและประเมินผลตามความรู้ความสามารถของนิสิตและเป็นไปตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย การให้คะแนนของอาจารย์ต้องยุติธรรม

1.5 ด้านกิจกรรมนิสิต ควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมด้านกีฬาและสุขภาพมากขึ้น รวมทั้งกิจกรรมการเรียนรู้อีกด้วย และจัดให้อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยเหลือนิสิตที่มีปัญหา

1.6 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ควรมีห้องปฏิบัติการและห้องทดลองเพิ่มขึ้น ครอบคลุมระหว่างสนามบินและวิทยาลัยไม่ได้ให้บริการถึงทั่ว ควรจะมีการแจ้งล่วงหน้าว่าสามารถจัดให้ในวันไหนเวลาไหนบ้าง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อสภาพการจัดการศึกษาของวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อทำการเปรียบเทียบ

- การพัฒนารูปแบบที่ส่งเสริมให้นิสิตมีความพึงพอใจต่อสภาพการจัดการศึกษาของวิทยาลัยนานาชาติ
- การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อสภาพการจัดการศึกษาของนิสิต

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิกา หลีกกุล. (2544). ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต่อการให้บริการของสำนักงานบัณฑิตศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง. งานนิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนารักษารักษามนุษย์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จำนงค์ ตรีนิมิตร. (2553). ความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์เกี่ยวกับการให้บริการของสำนักส่งเสริมวิชาการสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ. (2550). การประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน เน้นการพัฒนาและความร่วมมือ. วันที่ค้นข้อมูล 22 มีนาคม 2554 เข้าถึงได้จาก <http://www.bic.moe.go.th/th/index.php>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). คู่มือการลงทุนทางการศึกษาเอกชนโรงเรียนนานาชาติ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.
- ไพฑูริย์ กันสิงห์. (2544). ความพึงพอใจของผู้รับบริการในการให้บริการงานวิชาการของคณะศึกษาศาสตร์. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พุดพิงศ์ จันทรอำไพ. (2548). ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการบริหารงานของโรงเรียนวัฒนาพัฒนาบริหารธุรกิจนนทบุรี. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

- วราพรณ์ ดอนหัวล้อ. (2552). ความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาตรี ต่อการให้บริการของ
สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพฯ:
สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- วสันต์ ธานินทร์ธราธาร. (2542). องค์ประกอบบางประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ของนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ : กรณีศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคนครปฐม /วสันต์ ธานินทร์ธราธาร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมเกียรติ วิเชียรวิลาวัณย์. (2550). พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการบริหาร
จัดการหน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
และมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
การจัดการทั่วไป, สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา.
- อดิศักดิ์ พงษ์พูลผลศักดิ์, ไพบุลย์ เกียรติโกมล และปิยะมาศ เจริญพันธุ์วงศ์. (2544). ปัจจัยที่มีผล
ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนของรัฐ
กรณีศึกษาจังหวัดลพบุรี. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
ธนบุรี. 24(3), 311-326.
- David, C. M. (1985). *The achieving society*. New York: Free Press.
- Li, Z. (2011). สัมมนาการสอบคัดเลือกบุคลากรและยกระดับความพึงพอใจของบุคลากร.
Jian An Ji Xiao Newspaper. 8(2), 4. วันที่ค้นข้อมูล 25 June 2011 เข้าถึงได้จาก <http://www.zijaxx.com/Uploads/8c82006aea76409cadf8bdb63f41c98c.pdf>

“ You might meet a hundred acquaintances
just to find a few special friends.

คุณอาจต้องทำความรู้จักกับผู้คนนับร้อย
กว่าจะได้พบเพื่อนแท้เพียงไม่กี่คน ”